

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

Numeri singuratici à 10 bani se vënd în Sibiiu: librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „La loterie“.

— Nobilă doamnă, ce plângere ai spune-ți dorința?! Pentru ce-ți e fată tristă și în ochi lacrimi de durere? Grăiește, grația împărătească e cu tine: pământul tău va avea leac; soția bravului și curajosului meu oștean, a creștinului Jucundus, frumoasa Callista, mori!

de Duminecă „Tribuna Pop.” scriind la foaie despre noua foaie literară „*Remisia și Familia*” după ce o batjocorește până a nu o cunoaște, se ocupă erăgii cu *daravile mele familiare*, cu toate că nu pricepe ce au de-a face aceste cu foaia literară. Di Rusu Șirleanu însă profită de ocazie de a mă batjocori și ataca în sanctuarul familial!

Ai cunoștință despre acestea, d-le Goldiș? Și dacă ai, nu vezi unde-i răul?

Dar' se abstragem dela persoana mea. În lungul și latul acestei țări abia va fi vre-un bărbat de ai noștri, care neînchinându-se dui Ioan Rusu-Șirleanu, să nu fie murdărit și atacat în vicia lui familiară.

Afară de casurile amintite ieri de dl Dr. Meșter, întreb pe dl Goldiș, că nu știe d. e. despre atacurile îndreptate în „Trib. Pop.” contra dui Dr. *Alexandru Moșonyi*? Acest ilustru bărbat a fost și este batjocorit în ziarul dela Arad cu *epiteie*, pe cari un stăpân cult și cinstit nu le folosește față de servitorul său.

Mai departe de *Iosif St. Șulajiu*, voepresidentul „Asociațiunii”, nu este într-una batjocorit și luat peste picior, drept mulțumită, pentru că între altele a lărat ani zile pentru stabilirea rolului adeverat al marelui nostru lanou în istorie și a restrângerii cu argumente calomniile debitate de dușmani contra acestei mari figuri a trecutului nostru. Așa departe au mers ou perisfarea personală a dui Șulajiu, încât în „Tribuna Poporului” este batjocorit până și pentru *vătătoare*, pentru care dl Șulajiu a avut predilecție, când era mai tânăr.

Dr. *Elie Dăianu*, venerabilul propop al Olujului a fost și este și azi batjocorit în „Trib. Pop.” și în „G. Sat.”. În loc să fie combătut pe terenul public, a fost insultat într-una, i-a dat poezică de batjocură și i-au făcut rudă — nepot, mi se pare — al hoțului de codru Dăianu.

Am mai putea continua, dar' credem, că e destul. Ca publicul să văză, cum judecă și alții în chestie, dăm din articolul „Drapelului”, apărut în nr. dela 24 Ian. o următoarele pasaje:

„Sau cum justifică dl V. Goldiș grava acuză, că suntem ziar numai *pretins* românesc? Am cultivat și apărut noi cândva *alte* interese afară de interesele *românești*? Sau recer cumva interesele românești, ca și noi să intrăm în ceretele altora, de cari certe ni-e gresită, ca să trecem de ziar *veritabil* românesc? Aceasta cu greu o va crede dl V. Goldiș. Atunci din nou întrebăm: cum și prin ce-și justifică grava acuză? Din două una: ori suntem ziar numai *pretins* românesc, ori *veritabil* românesc. În cazul dintâu este datorința morală a domnului V. Goldiș să ne dea de gol *cu dovezi* și *argumente*; în cazul al doilea n'are să ne acuze de *inșelătorie* națională, adică de *cea mai mare ticăloșie*. În momentul, când acuză *fără dovezi și argumente*, înșuși a căzut în păcatul calomniei, ear' calomnia este un fruct otrăvit găsit pe „calea sâlbăticită”.

„Nu mai urmărim cu întrebările odioase și dureroase.

„Sunt doi ani trecuți, de când am desfășurat „Drapelul”. Din activitatea

S'a văzut, cât de bine-i cade împăratului furios prezența nobilei doamne.

Callista, încurajată de grația împăratului, oare-cum ruginată de umilirea de mai înainte, ou mândrie stă în fața aeiului, își ștegeră lacrimile cu marama-i de mătăș, și dă înapoi părul des, ce înclina pe frunte.

— Cel-ce are astfel de împărat, zice într'un ton plin de încredere și înșuflețire, acela nu plângă, dacă soțu-i moare pentru zeii și împărat.

— A murit Jucundus, întrebă împăratul, tresărind.

— Da — zice femeia într'un ton înduioșat, pe când execută porunca marelui său, i-au omorât creștinii în mod barbar?

— Ah! să aude un îndelungat murmur de mirare.

— Moarte, moarte blăstămaților de creștini! repește din nou împăratul, și dând furios ou sebia în padimentul de marmură, de au legat schantei, se așează pe scaun.

Jucundus adevărat era adjutant al împăratului și esecutorul poruncilor lui secrete. Ieri a căpătat poruncă dela Diocețian, ca să caute pe creștini în locurile lor ascunse. A și mers, furigându-se în catacombe în timpul de noapte.

noastră, care este carte deschisă, a putut să se convingă ori-ce om de bună credință, că ne am ferit ou de foc, ou „Drapelul” să n'ajungă a fi organul unor persoane sau vre-unui grup de interese, ci să rămână cea-ce trebuie să fie: *organul intereselor naționale ale românimii întregi*.

„Credincioși acestui punct de mănecare, n'am pomenit pe nime, n'am calomniat pe nime și n'am părtinit pe calomnatori. Desprețuim și osândim și calomnia și pe calomnatori, *fie acesta din ori-care tabără*.”

„Începem zicând: Cine vrea *serios* să combată sâlbăticită, ferească-se însuși de „calea sâlbăticită”, pentru că — în zisa Neamțului — înzădar predicăm să bea *alții* apă, când noi bem vin.”

După toate acestea nu-ți pare straniu, d-le Goldiș, că dl Rusu-Șirleanu să dă de cătră pădure și în nrul de azi al „Trib. Pop.” posează pe nevinovatul, și zicând, că e insultat, somează pe venerabilii bărbai, grupați în jurul „Tribunei”, să facă regulă în redacție (cette: să se redacteze „Tribuna” după gustul „amiciilor”), amenințând, că în caz contrar „ii va trata în consecuență”.

Asta înseamnă, că *se vor începe și continua insultele și batjocurile personale*. Poftiți dlor!

Silvestru Moldovan.

Revista esternă.

Peninsula-balcanică.

Într-o convorbire avută de corespondentul dela „P. Korr.” cu ministrul-pretident bulgar, acesta a declarat, că Bulgaria nu are de gând să-și alăture *Macedonia*, căci devisa și a *Macedonilor* e „Macedonia pentru Macedoneni”. Puterile n'au luat în seamă devisa aceasta, ceea-ce a contribuit mult, ou rezolvarea chestiunii macedonene să nu se facă. Ce privește *reformele*, lucrul principal e, ou în fruntea administrațiunii să fie pusă o persoană încâtva neafințată de Sultan și spriginată de Puteri.

Sarajoff nu vrea să știe de promisiunea Puterilor, că vor introduce reforme în Macedonia. El a început să alcătuiască bande revoluționare. Sămbătă deja au plecat 80 de insurgenți.

Mihailowski a început să atace pe Sarajoff, că această procedură va păgubi interesele caunei naționale bulgare.

Guvernul a intervenit ou să împace ambele comitete, însă fără nici un rezultat.

Mihailowski a convocat adunarea comitetului de sub presidenția sa și a spus, că în cazul când Turcia n'ar vră să aplice reformele, atunci singurul mijloc ce rămâne de făcut este o *răscoală* generală. Pentru aceasta el a propus contractarea unui împrumut de 100.000 de lei, care să servească la cumpărarea de arme și de munițiuni pentru reușita acestei *răscoale*. Propunerea a fost primită în aplause.

Împrumutul va fi garantat de 80 de persoane solvabile.

Despre agitația *Albanesilor* contra reformelor se comunică următoarele: Su-

Nici el, nici conducătorul nu au fost prea umblați prin foioșoarele înroșite ale catacumbelor, deși a fost în ele. La înroșirea alor două ambite s'au oprit și după o consfătuire scurtă, auzind accente de cântec venind din depărtare, unul s'a luat în stângă, altul în dreapta. Lui Jucundus însă la o cotitură i-a stănat vântul opaițului ear' el s'a prăbușit în prăpastia ce se deschidea înaintea lui. Numai dimineața i-a aflat trupul zdrobit un păzitor expert trimis anume ou să-l caute.

Ce era mai natural pe atunci, decât ou să învinuiască pe creștini, că ei ar fi aruncat pe Jucundus în prăpastie. De aceea a venit acum femeia la împăratul, ou să ceară răzbunare pentru omorul bărbatului său.

— Nobilă doamnă, poți merge; până trăiești, de tine și copiii tăi va purta grije visteria împărătească; pe asacini bărbatului tău însă și zeli i-au destinat la moarte.

— Pe Diocețian să-l amintească posteritatea depărtată, ce amio a fost Romei și zellor.

Cu acestea amânând celelalte s'a oerit pe de altă dată, dispune, ou numai decât să-i aducă înaintea pe creștini.

— Aduceți-mi pe captivi!

(Va urma.)

fletul mișcării e muftul din Pristina, Mustafa Hamdi Efendi. La adunarea convocată în 10 l. o. în Beine s'au adus următoarele hotărâri: 1. Să nu se permită aplicarea de gendarmi creștini și uelbanezi în Albania. 2. Să nu se permită înființarea unui consulat ortodox (rusec) 3. Șensi-Pașă, generalul turc, care e trimis pentru potolirea agitațiilor albaneze, să fie oprit ou puterea de a intra în ținutul dela Reça, Hassi și Mallesia.

Intruniri și consultări de felul acesta se țin în multe locuri din Albania aproape zilnic. Se crede însă, că totul e pus la cale din Constantinopol.

Canalul Panama.

Presidentul Roosevelt a prezentat senatului spre aprobare contractul pentru canalul de Panama. Prin acest contract se deobligă Statele-Unite să plătească Columbia odată pentru totdeauna 10 mil. dolari, apoi anual câte 250.000 dolari. Columbia cedează Statelor-Unite în schimb un teritor de șase miluri, unde ele pot aduce trupe pentru scutul teritoriului, dacă nu o va putea face aceasta singură. Contractul se încheie pe 100 ani și poate fi reînnoit la cererea Statelor-Unite. Acestea au dreptul de judecată pentru apole, cari vor fi în legătură ou canalul, și însoțesc de la vasele, cari trec prin canal, toate dările.

Venezuela.

Trupele răsculaților au bătut pe Castro într-o lăptă însemnată la de pârțare de 40 miluri de Puerto Cabello.

Între plenipotențiatul Venezuelei Bowen și reprezentanții Angliei, Germaniei și Italiei s'au schimbat în Washington declarațiuni pentru sistarea blocaului. Cel trei reprezentanți s'au învoit la imediată încetare a blocaului, îndată ce se va încheia între ei și Bowen, conform condițiilor stabilite de Puteri, cari primesc mai ales garanțiile, ce trebuie să ofere Venezuela. Aceasta a oferit o parte din venitele vamale ale porturilor La Guaira și Puerto Cabello.

Din Meracibo se anunță, că vasele de războiu germane au încetat bombardarea fortului San-Carlos.

Știri mărunte.

Partidul liberal din Spania s'a reconstituit. Conducător nu s'a ales, ci conducerea s'a încredințat unui comitet.

Pentru regularea graniței din Alasca (Statele-Unite) și Canada s'a instituit o comisiune mixtă.

Consumațiunea alcoolului.

Camera de comerțiu a marelui B-itanii a adunat câteva date statistice asupra producțiunii și consumațiunii anuale de vin, bere și rachiri.

Ancheta se estinde pe o perioadă dela 1885—1900.

Germania e care produce cea mai mare cantitate de bere. Urmează apoi Anglia și Statele-Unite. Iacă care e consumațiunea de bere în litri de un locuitor în diferite state:

Belgia	2190
Anglia	1440
Germania	1250
Danemarca	1060
Elveția	700
Statele-Unite	600
Sveția	500
Austro Ungaria	460
Francia	280
Norvegia	232
Rusia	40
Italia	06

Consumațiunea rachiriilor în litri de un locuitor e cea următoare:

Danemarca	160
Austro Ungaria	110
Belgia	96
Sveția	86
Țările-de-jos	81
Elveția	61
Anglia	50
Statele-Unite	48
Francia	46
Germania	44
Norvegia	21
Spania	20
Italia	14

Pentru vin calculul e mai greu din cauza datelor puțin precise.

Din totalul consumațiunilor alcoolice reese, că țeara, unde se consumă mai puțin, e Norvegia.

Pentru muncitorii de câmp.

— Cassa regnicolă de ajutorare a muncitorilor de câmp și a servitorilor. —

Conferență ținută de *Gustav Bedens de Scharberg* la adunarea notarilor și primarilor comunali în Sibiu în 5 Dec. 1902.

(Urmare).

Să căutăm acum însă la singuraticile avantaje.

1) Nenumărate sânt casurile de nenorocire mai ales pe terenul economic. Adese-ori se întâmplă casuri de moarte la tăierea de arbori în urma prăbușirii lor, tăiere cauzată prin ascuțirea coasei, tăiere cu seceră la secerat, vătămări cu ferestreul, cu săcurea sau călcând în ceva obiect ascuțit. Rupere de brațe și picioare la răsturnatul din car sau căzând de pe scară, alunecând de pe carul încărcat sau din podul cu fân, resturnându-se carul, călcatul cu căruța spăriindu se cai; răniri produse prin tauri, prin potcovit sau mușcare.

Vătămările la ochi cauzate prin împunsătura spicelor la secerat. La ridicarea poverilor se întâmplă contuziuni, ear' la încărcat dilatațiuni.

Striviri și ruperi încă se întâmplă adese-ori. Cele mai multe vătămări provin dela mașini, mai ales dela mașinile de îmblătit. Se mai poate aminti și arsurile cu apă ferbinte sau cu aborele ferbinte dela mașină; la stingerea unui foc; înăbușire la curățitul de fântâni prin gazul aflător în ele, la îngrijitul vinului în pivniță, la înecare, lovit de fulger, la răniri cu pușcă. Sigur vă sânt cunoscute multe casuri de nenorociri din comuna d-voastre deși casurile neînsemnate nici nu sânt luate în seamă încât nici medicul nu este chemat.

Dar' dacă s'a întâmplat odată un astfel de accident apoi rămâne familia orfană, întreit lovită. Prima dată trebuie să plătească speșele cu medicul și apoteca, apoi speșele de înmormântare (sicriu, popă și multe altele) și apoi rămân lipsiți de puterea care câștiga și purta lucrul.

De bună seamă! Veți recunoaște, că dacă familia a fost bătăgă încă în datorii și prin urmare total ruinată, adese-ori este adusă la marginea peirei și numai cu mare greu va fi în stare să se scape de datorii. Astfel întreaga existență a unei economii adese ori atarnă dela aceea, că nu e cercată de nenorociri. Dar' având în vedere, că astfel de nenorociri ocără atât de des, mai curând putem admite că nimenca nu este scutit de ele și că pe unele familii le amenință cu nimicirea.

Și aceasta mare primejdie se poate delătura plătind o taxă anuală de 1 cor. Dacă cineva intră ca membru ordinar la casa de ajutorare: atunci primește fără cheltuală ajutor medical, toate medicamentele din apotecă, afară de aceste în cas de neputință de muncă de peste 7 zile capătă timp de 60 de zile câte o coroană pe zi; ear' dacă incapacitatea de a munci durează mai mult, capătă mai departe la lună, eventual până la moarte câte 10 cor. La moartea provenită din nenorocire capătă 400 cor. — și toate aceste pentru o taxă anuală de 1 cor.

Într'adevăr putere-ar cineva să zică că nu e în stare să facă la an suma de o coroană și că aceasta i-ar fi nouă sarcină? Nu, într'adevăr, e un nimic în schimb cu ceea-ce primește! În vicia întreagă omul plătește 60 de cor. care le capătă în număr în primele două luni, peste aceea lunar 10 cor. și speșele pentru medic și apotecă. Ear' dacă cel vătămat nu moare, ci rămâne în întreagă vicia chilav, e familiei sale o povară cu mult mai mare decât dacă ar fi murit. Nu trebuie să fie omul atunci liniștit știind, că în acest cas primește anual o rentă sau pensiu de 120 cor.; așadar totuși nu e greutate pentru familia care și așa și a pierdut susținătorul.

Să judecăm drept! Un tată de familie poate lua asupra sa responsabilitatea de a-și espune familia celei mai mari nenorociri, când o poate delătura plătind la an o coroană?!

Nu pot crede, ca oamenii noștri, punându-și serios întrebarea, să fie așa fără de conștiință încât să nu se înscrie ca membri extraordinari.

II. Se înțelege că aceasta asigurare pe cas de nenorocire asigură familia suma de 400 cor. numai în cazul morții întâmplată prin accident.

Dacă e ca familia la ori-ce cas să capete la moartea tatălui sau a mamei cel puțin cheltuelile de înmormântare, atunci trebuie ca tatăl (și mama) să se înscrie ca membri ordinari în grupa a treia. Aceasta privește casul de asigurare pe moarte. În acest cas se plătește pentru o jumătate de an taxa de 1 cor. 30 bani (65 cr.) și atunci la moartea membrului, care plătește, fără considerare că moartea s'a întâmplat în urma unei nenorociri sau altei cauze: 200 cor. dacă cel asigurat a intrat în sinul societății înainte de a fi fost de 20 de ani; dacă însă la intrarea în sinul societății a fost trecut de 20 de ani, dar' n'a ajuns vârsta de 25 de ani, atunci plătește 170 de cor. și așa mai departe cu cât membrul la intrarea sa a fost mai bătrân cu atât capătă mai puțin, fiindcă asiguratul are să-și plătească timp mai scurt taxele la cassă. Dacă a fost de 50 de ani cassa îi plătește numai 60 de cor.

În grupa aceasta însă omul se poate asigura cu taxa îndoită; adică, plătind 1 fl. 30 cr. la jumătatea de an și cel ce s'a înscris în virstă de 50 de ani primește speșe de înmormântare de 120 cor.

(Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 28 Ianuarie n. 1903.

Darul împăratului nostru. Impăratul nostru a trimis Țarului Rusiei 8 cerbi vii în dar, ou revang pentru parchea de bouri ce i-a fost dăruit Țarul.

Îubileul în Rusia. Din Petersburg se dă veste: Pentru iubileul de două sute de ani a fondării Petersburgului (29 Maiu) consiliul comunal al acestui oraș a hotărât să dea șase milioane de ruble pentru crearea de școli și trei milioane pentru spitale. Toate primăriile capitalelor europene vor fi invitate la sărbări.

Neorolog. Simeon Tanco, preot, Gregoriu Tanco, învățător; Rafila, Maria și Paraschiva, ca fii; în numele lor și al tuturor consăngenilor și cunoscuților, ou înima frântă de durere fac cunoscut, că prealbitul lor tată, *Petru Tanco*, preot gr-catolic, după un morb greu și îndelungat și-a dat blândul său suflet în mâinile Creatorului, în 14 Ianuarie 1903, la 1 oră d. m. în al 85-lea an al etății și al 59-lea al profeției. Rămășițele pământești s'au înmormântat, Sâmbătă, în 17 Ianuarie la 11 ore a. m. în cimitirul gr-cat. din Monor.

Succes de librărie. Cei doi mari editori Luigi Morandi și Domenico Ciampoli vor scoate în curând la Lipsa o *scriere* în italianește intitulată: „Poezii străine, lirici, epici, dramatice în cele mai bune traduceri italienești”.

Primul volum al acestei colecțiuni va cuprinde traduceri din poezii japoneze, chineze, indiene, evrei, persani, arabi, ruși, polonezi, slavii meridionali, greci, moderni, români, albanezi, maghiari; al doilea volum din poezii finezi, suedeze norvegieni, danezi, holandezi, germani, englezi și americani, spanioli, portughezi, francezi și provenșali.

Principele Germaniei la Nowgorod. Principele imperial al Germaniei și marele duce moștenitor al Rusiei au sosit la Nowgorod.

După ce a vizitat casarma regimentului Viborg, al cărui șef onor este împăratul Germaniei, cei doi principii au luat parte la dejunul ce li-s'a oferit de corpul ofiteresc. Comandantul regimentului a ridicat un toast pentru împăratul Wilhelm, ear' principele imperial german a toastat pentru Țar, exprimând în acelaș timp cele mai călduroase urări ale împăratului Wilhelm pentru prosperitatea regimentului. Toastul principei imperial german a fost primit ou adlașțiuni entusiaste.

Comandantul regimentului comunică apoi în manegiu soldaților salutarile împăratului Wilhelm, acestea au răspuns prin salamațiuni prelungite. Principele imperial al Germaniei și-a luat apoi rămas bun în modul cel mai cordial dela marele duce moștenitor al Rusiei, și a plecat în Germania.

Despre Ioan Orth. În privința lui Ioan Orth, despre care s'a vorbit atât de mult în zilele acestea, ziarul vienez „*Volksblatt*” face următoarele reflexiuni:

Toate căutările relative la Ioan Orth se opresc la portul Iquiqua, unde corabia sa Santa Margherita a fost vîzută pentru prima-ora în iarna anului 1890. Dar' nu se crede că a murit, de oare-ce nu s'a mai vîzut de loc corabia sa. Faptul, că nu s'a găsit nimic din această corabie e o probă, că corabia nu s'a înecat, căoi o corabie de dimensiunile Santei Margherite n'a pierit nici-odată pe linia maritimă australiană, atât de frecventată, fără a se găsi vr'o rămășiță despre dînsa.

În Chili și în toată America-de-sud credința este, că Ioan Orth și-a clădit vre-o locuință în vre-o insulă și că trăiește acolo.

În acelaș timp un ziar italian din Triest, anume „*Alto Adige*” dă amănuntele următoare:

Un matelot sosit din Chili la Trento, orașul sau natal, certifică, că Ioan Orth trăiește aproape de Valparaiso ou soția sa și că posedă o importantă exploatațiune agricolă.

De altă parte un ziar algerian asigură, că Orth a locuit în Alger, de unde a fost espulsat în urma unui proces.

Aiul (usturoiul), cicoarea „Kronstädter Zeitung” și „*Hazánk*”. Este știut cazul ou invitările confiate, când autoritățile au vîzut periclitat statul prin cicoarea de pe niște invitări roșii, adică colorile săsești. „Kronstädter Zeitung” din privilegiul acela a dat următorul stat cesitorilor sei:

„După cât știm în Ungaria numai steagurile și colorile sânt oprite, dar' nu și florile. Ou toate aceste pentru înconjurarea neplăcerilor dăm statul, că în viitor în loc de cicoare mai bine să se graveze pe invitări o *cunună de aiu* (usturoi)!”

Observația aceasta fină și ironică la adresa *Jidaniilor* i-a sosit pe cei dela „*Hazánk*” din sârile. Cu multă amărăciune observă ei, că: „Într'adevăr e de mirat cum poate exprima cineva atât spirit, bun simț, cultură, cinste față de legi și patriotism în câteva cuvinte...”

Cine-i de vină. . . ?

Reprezentanție pentru „Corda Frater”. Studenții italieni, cari fac parte din „Corda Frater”, au dat o reprezentanție la teatrul „Massimo” din Palermo; toate rolurile erau ținute de studenți.

Piesa, lucrare originală a unui student, și care poartă numele de „Fiul lui Othello”, un fel de parodie a tragediei lui Shakespeare, a avut un succes enorm.

Ceea-ce e mai nostim, e faptul că până și rolul imaculatei Desdemona era jucat de un student, îmbrăcat femeiește.

Un monument. Comitetul instituit la Sofia, sub înaltul patronaj al A. S. R. Principelui Ferdinand, pentru ridicarea în acel oraș a unui monument Tarului liberator, a decis totdeauna de a ridica un mauoleu în memoria ofițerilor ruși și români căzuți vitejește pe câmpul de bătăie, în războiul dela 1877 la Plevna, ca un nou semn de recunoștință al poporului bulgar către liberatorii săi.

Monumentul va fi ridicat în mijlocul orașului, pe piața cea mare, aproape de ruinele Tufenița, ale cărui ape au fost înroșite de sângele vit-jilor dela Plevna.

Mauoleul, care va costa peste 50 de mii lei, va avea la exterior mai multe plăci comemorative în marmură, pe cari vor fi gravate numele ofițerilor români și ruși morți la Plevna. La interior, monumentul va fi împodobit cu deosebite fresce, cari vor reprezenta scene din vremea războiului.

Pictori români, ruși și bulgari au fost invitați de-a trimite schițe.

Di Dr. Paraschiv Stolanoff, care și-a făcut studiile în țeară, și nepot al marelui patriot bulgar și filo-român, Zaharia Stolanoff, a fost însărcinat de comitetul monumentului de a aduna numele tuturor ofițerilor români căzuți în toate luptele din jurul Plevnei.

Loubet la Roma. Încă nu se știe cu siguranță, că merge-va Tarul la Roma, ori ba. Acum se știe, că tot pe atunci este așteptat la Roma și Loubet, președintele republicii franceze.

Cadavru în ladă. La gara Charchoy în Rusia s'a dat o ladă ca pachet de expedat. Pe ladă erau insigniile de conte. Un subaltern a băgat de seamă că din ladă plouă sânge. Au deschis-o și au dat de corpul unei femei tinere de o frumusețe rară, străpunsă cu pumnalul în piept în mai multe rinduri. S'a pornit cercetare. Pachetul era adresat către mama victimei.

Capitala Marocului în pericol. Agenția „Reuter” a primit din Fez știri grave. Pretendentul pare hotărât să ia ofensiva și înaintea în capul a numeroase trupe.

De va pute bate corpul principal al trupelor Sultanului, ce se află postat lângă riul Sebu, capitala Fez va cădea de sigur în mâinile sale.

Romanticism. Și se mai zice, că realismul civilizației noastre uicide, — înecă toată partea romantică, poetică a vieții.

Din Seghedin se vestește, că un student de clasa VIII. gimnaziului a fugit cu fata unui înalt funcționar de acolo. Ce-i mai interesant e, că fata era logodită și era deștept deja terminul o-nuniei.

Cu o zi înainte Don Juanul s'a dus la părinții fetei și le-a spus, că se împușcă dacă vor avea cruzimea să mărite după altul pe ... Dulcinea lui. Dar' a fost dat afară.

Altă zi însă Dulcinea a dispărut. Asemenea și Don Juanul, ear' părinții își freacă mâinile cu desperare:

Bat-o sfântul dragoste
Face numai pacoste!...

La fondul de 20 bani, întemeiat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor români din Sibiu, au contribuit următorii: Di R. A. dela A—na, 2 cor.; d na Maria E. Dancă, Reginari, 3 cor. (Premiul primit la expoziția industrială din Sibiu); Ioachim Vintilă, paroch, 40 b.; Aron Achim, econom, 20 bani (Calvasar). Vic. Tordășianu, 10 bani.

Reprezentanția Carmellini. Măne, Joi, va fi ultima din reprezentările atât de gustate de publicul sibian. Program nou, explicarea oelor prezentate și ca punct culminant „Posta după 1000 de ani”, vor asigura d-lui Carmellini un public numeros. Reprezentanția va fi în restaurantul „Unicum” la mese în tîine.

Proces pentru cadavru lui Mahmud Pașa. Sultanul cerând ca rămășițele mortuare ale cumnatului său Mahmud-Pașa, să fie transportate la Constantinopol și fiii defunctului pașă refuzând aceasta, ambasada Turciei la Paris, s'a adresat tribunalului civil de Sena.

Tribunalul se va pronunța Mercuri asupra acestei afaceri.

Tren în flacări. Când trenul personal din 19 l. c. a intrat în stația Nagy-Káta coperișul unui vagon de cl. III a, plin cu călători, era în flăcări. Abia au strămutat pe drumuși, când coperișul vagonului s'a prăbușit. Trei funcționari subalterni dela gară au suferit arsuri mai ușoare.

Cum sînt plătiți artiștii lirici? Opera din New-York a devenit unul din teatrele unde se pot auzi cei mai buni cântăreți. Opera este condusă — din punct de vedere financiar — de o societate compusă din 35 acționari, care, formând un fel de club, posedă toate loajele parterului; ei au depus fiecare 150000 lei.

Sumele plătite artiștilor sînt enorme. Lui Jean de Reszké i se dă 7500 lei pe fiecare seară; afară de aceasta mai are o remisă la sută din rețeta totală și cum sala este totdeauna plină, cînd cîntă el, pe o seară, îi vine aproape 12500!!! lei... Emma Calvé, o altă artistă franceză, are 9000 lei pe o seară.

Vieța socială.

Bal în Poiana.

Inteligența română din Poiana Invită la balul casinei române, ce se va aranja Duminecă, în 1 Februarie st. n. 1903, în localul școlii de fete din loc.

Producțiuni în Sibiel.

Inteligența română din Sibiel Invită la producțiunea teatrală urmată de joc, ce se va ține Duminecă în 1 Februarie st. n., în edificiul școlii. Inceputul la orele 7 seara. Intrarea benevolă. Venitul curat e destinat pentru biblioteca școlii. Invitări speciale nu se fac.

Petrecere în Turda.

Comitetul parochial gr.-or. din Turda invită la petrecerea împreună cu concert ce se va aranja Duminecă în 8 Februarie st. n. a. c. cu concursul unor meseriași rom. din Turda și cu corul plugarilor din Agărbiclu în sala hotelului Central. Venitul curat este destinat pentru edificarea unui turn nou al bisericii gr.-or. din Turda. Ofertele maritimose sînt a se adresa st. domn Iosif Urcan, casar.

Tribuna Literară.

Dela Ateneu.

— Din conferința dlui Tocilescu. —

Alături a ținut la Ateneul Român dl Tocilescu o frumoasă și instructivă conferință, care o dăm în extras. Conferințiarul începe în felul următor: „După-cum postul scrisese pe hârtie, pe care un tiran îi comandase să facă o poemă în 10 minute, cuvîntul „înimă”, explicînd că ea e sorginta ori-cărei poeme, tot așa 'eu am scris grăbit de a vă vorbi — la începutul conferinței mele un singur cuvînt, anume: „Patrie”, pentru-că în el se cuprinde o întreagă epopee, un ciclu de epopei; întreaga noastră istorie zace în el.”

Printr-o sumă de sfaturi înțelepte d-e-a căută să arete însemnătatea patriei, sacrificiile, ce toți trebuie să le facem pentru ea, și datorită pentru toți, cari ne numim Români, de a cunoaște că se poate de mult patria. Istoria națională trebuie să deștepte admirațiune pentru eroii neamului, cari au murit apărînd patria. Istoria națională trebuie să pregătească națiunea pentru a o face să iubească patria; istoria națională trebuie să fie strîns legată cu politica și se înșală amar bărbatul politic care desconsideră istoria națională.

Apoi dl Tocilescu caracterizează câteva din marile figuri de eroi ai istoriei române oprindu-se asupra unor momente istorice de căpetenie din istoria națională până la sfîrșitul sec. XVI.

„Cea dintăiu figură, ce ne intimină în pragul istoriei naționale, e Traian, întemeietorul unei colonii latine aci; e unic momentul acesta, căci o singură dată vedem în istoria romană o țeară cucerită cu armele devenind colonie romană. Măsurile excepționale luate de Traian au avut misiunea lor, căci acestor măsuri se datorește aceasta colonie romană.”

Examinează apoi conservarea și perpetuarea ideii latine în decursul veacurilor în urmașii acestei colonii, amintind de spusele lui Ioniță către Papa, din secolul XII. ale călugărilor dela Tirgoviște, întrebate la la 1500 de niște călători străini asupra originii lor, con-

statînd deasemenea această idee și la croniciarii noștri. Ce spune Miron Costin cînd zice că „toți... se fălesc cu numele de Roman” decât afirmă și el originea latină a locuitorilor de pe teritoriul vechi Dacii. Azi chiar deși separați Români și puțini deosebiți ca limbă fiecare însă în dialectul său, își susține originea sa latină.

„Fără Traian civilizația latină la Dunărea-de-jos n'ar fi fost cu puțință și lumea barbară s'ar fi oprit la Balcani. Putem să ne minunăm de vitejia lui Decebal, dar' dragostea noastră este tot către Traian și legionarii sei.

„Apostolii armați ai civilizațiunii romane pe ambele maluri ale Dunării au fost legionarii lui Traian.”

Cînd dl Tocilescu vorbește de solemnul moment, cînd mai acum câțiva ani, câțiva buni Români depuneau în forul lui Traian, la picioarele columei acestuia, o coroană de bronz reproducînd cuvintele cu care ministrul instrucțiunii publice din Italia, Bacelli, intimină pe Români, și manifestează dorința de a întreprinde o excursiune la Roma cu studenții, aplause furtunoase, cari izbucnesc fac cu neputință continuarea conferinței câteva minute.

Continuînd dl Tocilescu vorbește despre înființarea principatelor române și despre fundatorii lor, Radu Negru și Bogdan, și afirmă că, deși critica modernă a înlocuit să înlocure pe primul, el totuși trăiește, în cronici, în legende și chiar în documente. Scoate în evidență importanța acestor două principate dela înființarea lor până azi, pentru creștinătatea apusă, vorbind de primii lor voievozi și în special de Ștefan-cel Mare.

În treacăt ne sînt caracterizate figurile eroicilor voievozi Radu dela Afumați și Petru Rareș și aceea a mărețului voivod Mihai Viteazul, cel care, în timp de 8 ani de domnie, n'a avut un singur moment de odihnă. Omorît mișlește bravul voivod a lăsat urmașilor sei un testament și o sabie cu care un nou Mihaiu va trebui să îndeplinească planul său.

Numerosul public care a urmărit cu cea mai deplină atenție pe conferințiar îl aproba foarte des prin șgomotoase sale aplause.

A fost impunătoare manifestația de aderare, exprimată prin șgomotoase aplause, cînd magistru Tocilescu a propus ca în locul statuii St. Petru, care se află actualmente în vîrful columei lui Traian, să se pună statua în aur a întemeietorului latinității la Dunăre, și care să fie ridicată de urmașii coloniei sădite aci de Traian. Și mai măreț a fost momentul cînd a exprimat dorința să apară cît mai curînd acela care se strîngă și să împreune, ca odinioară, membrele separate ale celeilalte statue a lui Traian, ale Statuii latine dela Dunăre în toată întinderea lui,

Ioan Creangă

De
Emilgar.

este titlul unei broșuri, de curînd apărută.

Autorul este tînăr, aceasta însă se cunoaște ușor după focul și dragostea cu care ne vorbește de marele nostru povestitor popular; broșura este scrisă limpede și o citești cu plăcere.

Lucrarea are trei capitole: Vieța lui Creangă, scrierile lui și manuscrisele rămase.

În întâiul capitol, autorul ne povestește mai amănunțit, decât s'a povestit până acuma, vieța preotului Creangă, a „domnului” Creangă și a scriitorului Umilț și fără ambițiuni a trăit, umilț și sărac a murit; și după moarte nu s'au învrednicit cei cari se fălesc cu numele lui să pue măcar o tablă pe o ușa mormîntului său, care să arete că acolo se odihnesc rămășițele țărînului dela Humulești.

„Pe mormînt îi crește iarba și flori, zice Emilgar. Privindu-le, m'am dat cu gândul, că poate soarta a hotărît, ca acela, care 'și-a petrecut copilăria în câmpurile înflorite dimprejurul Humuleștilor, să se bucore și după moarte de aceleași flori, crescute din voia pămîntului, nu dintru aceea a oamenilor!”

„Găsește ea o datorie a reamintii de acest mare povestitor al nostru, mai cu seamă acuma, cînd un comitet, compus din câțiva admiratori ai lui, s'a hotărît a lupta pentru ridicarea unui bust Cu drept cuvînt zic a lupta, căci cu

greu se stringe în țeara noastră câteva parale pentru statuia sau bustul unui om, care n'a făcut altceva decât a scrie ne lăsînd deci de pe urma lui nici un folos material! S'au împărțit liste de subscripție în toată țeara, deși credem, Iașul singur ar fi trebuit să împlinească suma trebuitoare. Mulți din acest oraș și din țeară au primit cu multă bucurie să contribuie cu ceva, mulți însă au și tăcut!”

La biografia lui Creangă s'a servit de lucrarea dlui Grig. I. Alexandrescu pusă ca prefață la volumul de poezii; a adăugat însă și multe amănunte cercetate de el însuși.

În capitolul al doilea, Emilgar face o analiză sumară a operelor lui Creangă. E drept că asupra scrierilor lui Creangă s'ar pu' scrie mai mult decât șase foi — dar' se ne mulțumim și cu atât. Vorba povestitorului: „... Unde i vedea că nu i vine la socoteală, la pana în mână și dă și tu altceva mai bun la iveală. Căci eu atîta m'am priceput și atîta jam făcut”. Bătrîniul tac o îndărătnicie, 'mi-se pare că în ochii lor uriașă operă populară se scoboară cînd se gîndesc la țărînul umilț și fără daruri mari. Dar' vin tinerii cu dragoste mare și entuziasm cald, și ei vor pune pe fiecare în locul său; umilițele două volume ale lui Creangă vor fi ridicate sus și multe valori de cernelă vor intra în noroi, unde le e locul! Da, spre rușinea noastră încă odată, se mai găsesc în țeara noastră oameni, cari privesc cu îngăduire, dacă nu cu milă, opera strălucitoare de tinerețe, cîmoara neprețuită a marelui Creangă! Din fericiire, în tineri nu i venin și patimă. Încep a se ridica din acela cari vor artă adevărată, poate se vor uita tristețile zile ale scriitorilor, care, cîte odată, ca să i treacă vremea, puneau mîna pe pană, și amuțeau cînd belugul și sinecurile veneau cu duinul. De aceea Creangă doarme sub buruieni sălbatice; de aceea se premiază catechisme. Renegații se poartă mai rău decât străinii de artă, cu vechea lor religie!

Capitolul al treilea e consacrat manuscriselor lui Creangă.

Manuscrisele lui Creangă? S'au mistuit; chiar Emilgar spune aceasta. Măcar că dumealui se mîngîie oarecum cu o foaie dintr'o comedie inedită și cu câteva zeci de foi din amintiri și povestiri. Par'că numai atît a lăsat Creangă? Aduceți-vă aminte de reinvierea lui Eminescu. După doisprezece ani, s'a descoperit o comoară întreagă; dar' comoara aceasta a căzut, din întâmplare, în mîna unui om cuminte, și omul acela cuminte a păstrat-o tinerilor... Creangă însă n'a avut noroc.

Manuscrisele lui Creangă au căzut în stăpînirea domnului doctor Mendel; și domnul doctor n'a găsit ce să facă cu ele, le-a svirlit pur și simplu pe gunoii. De sigur că dl doctor Mendel n'a putut să facă altfel, din pricină că e doctor, și pe de-asupra nu e Român; înțeleg că nu putea pricepe decât injuriile la adresa unei țări prea ospitaliere ale unui oare-care gazetar din Paris de aceeași nație cu dumealui...

Treacă și păharul acesta! Dar' domnul Silvestru, student universitar, domnul Silvestru, care de bună-seamă de multe-ori a ținut discursuri patriotice pentru frații de dincolo, domnul Silvestru, care poate e și antisemit, a vîndut atîtea și atîtea manuscrise de ale lui Creangă — cui? — unui Jidan, pur și simplu.

Negustorul a învățat marfa cu ele, măsline, brînză și alte lucruri de trebuință casnică. O întâmplare a făcut ca domnul Xenopol să des peste negustor și să salveze restul nenorocitelor manuscrise.

Într'o țeară în care străinii își bat joc de lucrurile sfînte și în care se găsesc oameni cari rămîn barbari cu toată poleiala universităților, — broșura lui Emilgar e o tînără și dreaptă protestare. Dragostea lui pentru bucățile cari ne-au fermecat copilăria și ne încîntă tinerețea îi face cinste.

Tea Versuri, de acelaș autor. Prețul 2 cor.

Cărțile se expediază contra prețului în mandat poștal.

Din Lipsea primim investitoarea țtine, că d-șoara Relica Clonca, geniala copilă a profesorului Ioan Clonca din București, a trecut cu succes splendid examenul de primire la conservator unde va lua lecții dela cei mai celebri mîetri.

'Mi-e dor de tine...

Cum stau aș pe gînduri, cu coatele pe masă, La tine 'mi zboară gîndul, frumoasa mea mireasă. 'Mi-e dor de tine Sando, — de timpul fericit, Cînd ne-ntălneam adese sub teiul înflorit, Cînd te ținam în brațe și 'mi povesteai o foc De-o dragoste visată, — de-o lume cu noroc... 'Mi-e dor de tine Sando, 'mi-e dor atît de mult! Încît un veac îmi pare, de cînd nu te-am văzut. Aveam încă o speranță; mă mîngîiam cu ea, Oă n'a trecut iubirea, — că eară-i fi a mea. Azi nu mai am nădejde; azi toate s'au sfîrșit Credința, mîngăierea și visul fericit Si farmecul vieții și toate din trecut, Încît îmi par acuma, că nici nu le-am știut... Oă miera o-ai gustat-o astăzi la altar 'Mi-a fost o mare de venin amar.

Sibiu 1903.

V. M. M.

FELURIMI.

O metodă de a cunoaște firea cuiva. Ziarul „Gaulois” publică păreriile unui psiholog asupra cunoașterii firii oamenilor după modul cuiva de a stringe mîna:

„O femeie e mai greu de cunoscut după stringerea de mână. Șiretul nu stringe niciodată mîna; fudulul dă numai două degete sau chiar unul singur, după-cum e și persoana. Fricosul își dă mîna părăsindu o; îndrăgnețul stringe și șgudue mîna; leneșul își lasă degetele să alunecă; unii au stringeri de mână umede și moi, care displac; omul bun și loial se cunoaște pe dată după stringerea de mână, plină, hotărîtă și naturală.

O flacăra care arde de veacuri.

Un arheolog american a descoperit cu ajutorul unei hărți copiată de pe o tablă de piatră din muzeul orașului Mexico (America) o peșteră la Yescu cu o mulțime de idoli de piatră și cu un altar pe care arde o flacăra. E un gaz ce isvorește din pămînt și arde, de multe sute de ani, adecă de pe timpul, cînd au cucerit Spaniolii Mexico. A aflat acolo și mai multe rămășițe dela Atteci și le-a dus la San-Francisco.

Glumă.

Olga: Am auzit că Ioan e foarte ușuratic!

Emma: Nu crede. Eu susțin contrarul.

Olga: Să vorbește că prădează toți banii ce îi câștigă.

Emma: Da, — însă îi spesează cu mine.

La

Abonament lunar

pentru

Februarie st. vechiu

Invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Sosiți în Sibiu.

La 28 Ian. n. 1903.

Hotel „Imperatul Romanilor”: Hottelmann, Retezar, Oluj; Reichenberg, Frankfurt, Balogh, Arad.

Hotel „Neurhorer”: Jannig, Viena; Deutsch, Reiff, Budaepsta

Hotel „Mellner”: Todoran, Oetates-debaltă; Schatt, Brașov; Strallinger, Breșoi; Botarescu, Oneghi; Sterie, Ploesti.

Hotel „Central”: Tugyan, Bistrița; Einschenck, Brașov.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Joi, 29 Ian. 1903.

Ospitează, penultima oară Hans Claar, dela teatrul de curte din Viena.

„DIE GOLDENE EVA”.

Comedia în 3 acte de Schöthan și Koppel Ellfeld.

Inceputul la 7 ore seara.

Redactor responsabil: Ioan E. Prodan. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Ioel Marshall.

Tuturor

cari sufer de podagră, de reumatism sau de nervozitate se recomandă cu căldură folosirea

„Franzbranntwein“-ului sărat

al lui
Dr. Wilhelm Wagner.

Acest „Franzbranntwein“ e și un esalcent mijloc de curățenie pentru dinți și pentru gură, ear' contra mătreții e de un deosebit efect.

Se capătă în facon mic à 80 bani și facon mare à 1 cor. 60 bani la următorii domni:

in Sibiu: la farmaciști Jikeli, Gottlieb Henrich, la comercianți: Ludwig Fuchs, Friedrich Homm, Julius Ballmann, Gust. Gürtler, F. Binder, Karl Kirschner și Lud. Kurovsky.

„Noerichiu: la farmacia August Binder.

Brasov: la farm. Oberth, Ed. Ku. om.

R. Stingl, C. Danhofer, C. Papp.

Bran: la Alexă Citu, comerciant.

Rijnov: la Ioan Lutsch, comerciant.

Sant-Miclăuș: la frații Vákár.

Medias: la comercianții Friedrich Schuller, Joh. Buresch jun.

Sebeșul-săseș: la farm. Ludwig Binder, com. J. Baumann și Mich. Gündisch.

Agărbiciu: la com. Joh. Schuller.

Avrig: la farm. Sebes.

Făgăraș: la com. J. János.

Seliște: la farm. Dumitru Banciu.

Agita: la com. Mich. Lang.

Sela-mare: la farm. Binder.

Aiud: la farm. Papp.

Campani: la farm. Binder.

Ofenbala: la farm. Schmidt.

Odorheiu-săseș: la com. Otto v. Steinburg, Bago Gyula, Farczádi Károly, Mathé János Gergely János și Ö. Sterba.

in Cristuru-săseș: la Gergely J.

Mureș-Osorheiu: la comerciantul Kauppe & Eckwert.

Cinc-Sereda: la com. Nagy Gyula, Tróhan József.

Ghierghio-Ditro: la com. Veress Sándor.

Ratosnya: la com. A. Dienesch.

O-Toplicea: la farm. Pánczél Sándor.

Baróth: la com. Daniel Ferencz.

Mureș-Deda: la farm. Czaich Gyula.

Reghinul-săseș: la com. Karl Fronius, la farm. Czoppelt și Wermescher.

Bistrița: în farmacia orașenească a lui F. Herberth, Friedrich Schuster, Alb. Zinz, la com. Karl Betsch, Karl Nussbächer, Karl Schuster, Alb. Schmidt, J. Schuller, A. Daday, Franz Kabdebo, J. Nöner, S. Wermescher, Joh. Lutsch, succesorul lui Kühnelt și M. Keresztes.

Rodna-veche: la farm. Fleischer.

Dorna-Vatra: la farm. Fritsch, com. Lenkisch și A. Süss.

Dej: la com. Nik Ferencz.

Caransebeș: la farm. Philipp J. Müller.

Biserica-albă: la Joh. Stefanovics, Herm. Engelmayr, com. Josef Kremling și Nic. Faul.

Verset: la H. Untergutsch.

Depositar principal la:

Iul. Wagner, farmacist în Teaca, Transilvania.

Pentru revânzătorii se trimite cu rambursă postală 5 chlgr. Post-Colli franco cu 43 1— 30% rabat. Lădița și embalgia gratis.

Nr. m. 495/1903

52 2 - 2

Publicațiune.

Din partea subscribului magistrat se aduce la cunoștință, că fășile de pământ, aflătoare de-alungul șanțurilor pentru scurgerea apei, și cari sunt proprietate a orașului, se dau spre folosire celor mărginași sau și altor interesați, cu un preț moderat.

Condițiunile detaliate se pot afla dela oficiul de construcție orașenească sau dela provisorul orașului dl Carol Ferentzi.

Cei-ce voiesc a lua spre folosire unele părțile au să se înștiințeze la oficiul de construcție orașenească cel mult până la 15 Februarie n. e.

Sibiu, 12 Ianuarie 1903.

Magistrat.

Tusa convulsivă

precum și catere cronice se vindecă grabnic prin homboanele Salus ale lui Dr. Lindenmayer. În săculețe à 20 și 40 cr. și în cutii à 70 cr. se capătă în farmaciile: „La vulturul negru“, Piața-mare, Palatul Bruckenthal, și I. C. Molnár, str. Cisnădiei. 19 6—80

Moșie de esarëndat.

În hotarul Turzii este de esarëndat în condiții favorabile o moșie de peste 200 jug. cat. provăzută cu toate superedificatiile economice necesare.

Interesații au să se adreseze la administrația acestei foi. 34 5—6

Farmacie de vânzare

într-o comună săsească, dar' cu cerc mare românesc. Informațiuni se dau la farmacia „La leul“ în Batos, comitatul Kolozs. 47 2—3

O casă situată în centrul orașului, în fața soarelui, zidită în anul 1900, cu etagiu, e de vânzare (str. Reissenfels nr. 15). Se face și schimb cu o altă casă din centrul orașului, chiar dacă aceasta ar mai recere unele restaurări. Informațiuni se dau acolo în etagiul I. 89 2—2

Cumpărați-vă Călindarul!

Cel mai bun, mai frumos și mai ieftin călindăr românesc

Călindarul Poporului pe 1903

a apărut și se află de vânzare cu prețul de 40 bani (20 cr.) și porto 6 bani (3 cr.)

Se poate procura dela librăria „Tipografiei“, societate pe acții în Sibiu, strada Poplăcii nr. 15 și la alte librării din țeară.

Supplex Libellus Valachorum.

Cererea celor doi Episcopi români prezentată în numele națiunii române către Imperatul, la 1791.

Textul original și traducerea făcută de

Dr. E. Dălanu.

Se află la toate librăriile românești. Prețul 1 coroană.

Pentru tipar responsabil Iosif Marshall.

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

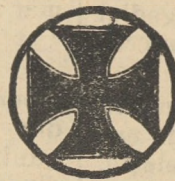
Patent nr. 86967.

5 48—62

Nu e crucea lui Volta!

Nu e mijloc secret!

vindecă și înviorază pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a se aparat vindecă boale

da împrejurării că acest vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, tînturi de ureche, bătăile de inimă, sgărțiri de inimă, asma, anzul greu, sgărțiri de stomac, lipsa poftei de mîncare, răceala la mîni și picioare, reuma podagră ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sîngelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — În cancelaria mea se află atestate încurcate din toate părțile lumii cari privesc cu mulțumire înviorarea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca își retrimite banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatura mea nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta“ de oare-ce „Căsuș-Volta“ atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat. Deja înfățișarea crucii mele electro-magnetice o recomandă îndosebi

Prețul aparatului mare e Cor. 6.—

Prețul aparatului mic e Cor. 4.—

folosibil la morburii cari nu sînt mai vechi de 15 ani. folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Eспедиție din centru și locul de vânzare pentru țeară și străinătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadsz 42/III. colțul strada Kálmán.

Legea veterinară

atât de mult folosite de tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce li-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ (Leuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dinții la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revăzută — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 ca. le. tip. broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stărușului de Matilde Căgler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Pheală și Tăndăla. Amădeth de Silvestru Meldevan. Un exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, colecție tipografică. Un exemplar 30 bani.
7. Teia legănată. Poveste de Gr. Sima și Iul. 16. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obșoarele țărănilor rămăni la munte, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mămă. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 6 bani.
10. Povestea lui Ighat. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilde Căgler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgăstul. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 16 bani.
13. Războaie de mame. Legendă populară din giorul Năbădău. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Buzlea de Bujana Războacă, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iaralk. Un exemplar de 80 bani.
15. Viad și Catrină. Poveste de Gr. Sima și Iul. 16. Un exemplar 16 bani.
16. Dia bătrani. Ghiduri, tînturi și răspunsuri, frumătăți de limbă, adunate de Gr. Sima și Iul. 16. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Țării de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărașă cu trei picioare. Poveste franceză de Eleanora Tăbăcescu, după A. Gervay. Un exemplar 16 bani.
19. Căpățâna. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un poșter îndrăgăst. Novă de Eleanora Tăbăcescu. Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Țeară. Un povestire americană de Iul. 16. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Călușului din est. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoale. Din povestile lui Nicolae Gogan. Un exemplar 16 bani.
25. Drama mamei. Relată de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei viați. De Eleanora Tăbăcescu. Un exemplar 16 bani.
27. Vesele. Din povestile lui Nicolae Gogan. Un exemplar 40 bani.
28. Pheală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarșitul. Comedie de Meldevan. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proșilor. Poveste de Silvestru Meldevan. Un exemplar 10 bani.
31. Russia-impărat. Poveste din popor de „Mărgineasa“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-impărată și poana ei alocă. Poveste din popor de „Mărgineasa“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
34. Spăla de aur. Căsea de dascălul Ioan F. Leșu. Un exemplar 24 bani.
35. Un idil în Reșeni. Relată de Bret Harie. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dănilă. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgălelor. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în pădure. De Antonia Ghilescu. Un exemplar 24 bani.
41. Poșterul lui de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Crotitorul și cei trei fete. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 20 bani.
43. Mica Făcăla. De George Coșbuc. Un exemplar 60 bani.
44. Războaie pînă la moarte. Poveste de Nicolae Trăbășanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Făraș. Tradusă de I. M. Caragiale. Un exemplar 60 bani.
46. Clara Mitel. Relată de I. Turghianu. Tradusă de Iul. 16. Un exemplar 44 bani.
47. O căsuță de aur. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poșterul popular. Căntec bătrănesc. Din cântecurile lui I. Pop. Rotzgan. Un exemplar 20 bani.

Cei-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, ca deosebire librărilor și peste tot revânzătorilor, să de rabatu cavenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voiește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianos, să citească scrierile lui Silvestru Meldevan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților multor ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 3 ilustrațiuni și o poezie.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elocvente aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Di Silvestru Meldevan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intrădese în simțul la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comanda se pot face la

Librăria W. Krafft.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format unart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare stîntor de carte să poată așeza această foale

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.